

Единайсето съобщение

Божественочовешкото инкорпориране на завършения Бог с новородените вярващи—следствието от прославянето на Христос от Отца с божествената слава

Пасажи от Писанията: Лк. 12:49-50;

Йн. 12:23-24; 14:2, 10-11, 17, 20-21, 23; 15:1-8, 16; 16:13-16; Откр. 21:3, 22

I. Вече видяхме, че в цялата вселена Бог иска само едно нещо—Своето вселенско инкорпориране като завършеният Бог с новородените вярващи—Йн. 14:10-11, 20; 17:21, 23; 14:23; Откр. 21:3, 22:

- A. Взаимоотношението на вярващите с Господа се описва с думите *съюз, сливане и инкорпориране*; *съюзът* е свързан с единството ни с Господа, *сливането* е свързано с божествената и човешката природа, а *инкорпорирането* означава взаимообитаване, взаимоприсъствие—Йн. 15:4-5; 2 Петр. 1:4; Йн. 14:20.
- B. Трите лица на Божествената Троица са инкорпорирани от вечността в това, което са, и което вършат—10-ти стих:
 - 1. Трите лица на Божествената Троица са инкорпорирани чрез взаимоприсъствие—„Аз съм в Отца и Отец е в Мен“—стих. 10а, 11а.
 - 2. Трите лица на Божествената Троица са инкорпорирани, взаимно работейки като един—„Думите, които ви говоря, не ги говоря от Себе Си, а Отец, Който пребъдва в мен, върши Своите дела“ (стих 10б); „вярвайте поради самите дела“ (стих 11б).
- B. В Деяния 2:23 виждаме, че това вселенско божествено инкорпориране, трите лица на Божествената Троица, проведоха съвещание във вечността и решиха да изпратят второто лице на Божествената Троица във времето, за да стане човек и да извърши Божията божествена икономика—1 Петр. 1:20; Мих. 5:2; вж. Бит. 1:26.
- Г. Преди възплъщението това вселенско инкорпориране се състоеше от три страни; след това второто лице на Божествената Троица въведе това вселенско инкорпориране в човечеството—Йн. 14:10-11.
- Д. Трите лица в Божествената Троица вече бяха инкорпорирани в миналата вечност; този инкорпориран Бог влезе във времето, за да инкорпорира всички Свои избрани в инкорпорирането Си, за да образува едно голямо, вселенско, божественочовешко инкорпориране на завършения Бог с новородените вярващи—17:21.
- Е. В Йоан 14:20 виждаме, че в Христовото възкресение завършеният Триединен Бог и новородените вярващи се инкорпорираха в едно:
 - 1. „В онзи ден“—в деня на възкресението на Сина.
 - 2. „Ще познаете, че Аз съм в Своя Отец“ (Синът и Отец са инкорпорирани в едно), „и вие—в Мен“ (новородените вярващи са инкорпорирани в едно).

КОНСПЕКТИ ЗА ОБУЧЕНИЕТО

рани в Сина и в Отца, Който е в Сина), „и Аз—във вас“ (Синът в Отец е инкорпориран в новородените вярващи).

3. Предлогът *ѿ* по отношение на Духа на реалността в 17-ти стих („Духът на реалността... пребъдва с вас и ще бъде във вас“) представява съвкупността на трите предлога *ѿ* в 20-ти стих.

II. Освобождаването на славата на Христовата божественост е Неговото прославяне от Отца с божествената слава (12:23-24) в Неговото възкресение чрез Неговата смърт (Лк. 24:26); освобождаването на славата на Неговата божественост с Неговия божествен живот беше хвърлянето на огън на земята (12:49-50):

- А. Славата на Христовата божественост беше скрита в Него като в житно зърно; чрез възплъщението Неговата човешка природа се превърна в обвивка, която скриваше славата на Неговата божественост с Неговия божествен живот—Йн. 12:23-24.
- Б. Господ беше притиснат и утеснен и копнееше да се кръсти с кръщението на Своята смърт, за да освободи славата на Своята божественост със Своя божествен живот чрез разчупването на обвивката на Своята човешка природа—Лк. 12:49-50; Йн. 12:23-24:
 1. Той беше едното житно зърно, съдържащо в Себе Си Своя божествен живот и божествена слава; когато обвивката на Неговата човешка природа беше разчупена чрез Неговото разпятие, всички елементи на Неговата божественост—Неговият божествен живот и божествена слава—се освободиха едновременно.
 2. След освобождаването си чрез Христовата физическа смърт Неговото безгранично и безкрайно съществуване с Неговия божествен живот се превърнаха в импулс за духовния живот на вярващите във възкресението.
- В. Освобождаването на славата на Христовата божественост беше Неговото прославяне от Отца с божествената слава в Неговото възкресение чрез Неговата смърт; в човешкия Си живот Христос се помоли на Своя Отец Той да Го прослави и Отец отговори на Неговата молитва—17:1; Деян. 3:13; Лк. 24:26.
- Г. Това прославяне пренесе Христос от етапа на възплъщението в етапа на включването, в което Той, като последният Адам, стана всесъдържащият животворящ Дух във възкресението—Йн. 1:14; 1 Кор. 15:45б; Фил. 1:19.
- Д. Чрез прославянето Си във възкресението Си Христос стана Първородният Божи Син с божествена и човешка природа (Деян. 13:33; Римл. 8:29); Той стана животворящият Дух, пневматичният Христос (1 Кор. 15:45б; Йн. 20:22); и новороди всичките Си вярващи, за да могат те да станат Божии деца, Божии вид (1 Петр. 1:3).

III. В следствие на Своего прославяне, от Своего възкресение, Христос инкорпорира всички Божии избрани, изкупени и новородени хора със Себе Си в три аспекта—дома на Отца, лозата на Сина и детето на Духа:

- А. Първият аспект на инкорпорирането на завършения Бог с новородените вярващи във възкресението е домът на Отца, типизиран от храма—Йн. 14:2; 2:16-21; 1 Тим. 3:15:
1. Домът на Отца е едно божествено и човешко инкорпориране на преминалия през процес и завършен Бог и се състои от Неговите изкупени, новородени и преобразени избраници; всички вярващи в Христос, изкупени чрез Неговата кръв, новородени с Неговия живот чрез Неговия Дух и преобразени с божествения елемент от животворящия Дух, са „обиталищата“ в дома на Отца—Йн. 14:2, 23.
 2. Домът на Отец се изгражда чрез постоянното посещаване на изкупените избраници, с което Отец, Синът и обитаващия в тях Дух ги удостояват, като взаимното обиталище на завършения Триединен Бог и Неговите изкупени избраници.
- Б. Вторият аспект на инкорпорирането на завършения Бог с новородените вярващи във възкресението е истинската лоза на Сина—15:1-8, 16:
1. Истинската лоза, като символ на всесъдържащия Христос, е организъмът на преминалия през процес и завършен Триединен Бог.
 2. Нейните пръчки са Христовите вярващи, които по природа бяха клонови на дивата маслина, но бяха присадени на питомната маслина (Римл. 11:17, 24) чрез вярата си в Христос (Йн. 3:15); питомната маслина и истинската лоза символизират Христос; следователно, да бъдем присадени в питомната маслина, означава да бъдем присадени в Христос.
 3. Нейните присадени пръчки са новородени с божествения живот, въведени са в жизнен съюз с възкръсналия Христос и са инкорпориранни с преминалия през процес и завършен Триединен Бог.
- В. Третият аспект на инкорпорирането и завършен Бог с новородените вярващи във възкресението е новото дете на Духа—16:13-16, 19-22:
1. Във възкресението завършеният Дух роди едно ново дете, един нов човек; това ново дете, новият човек, беше създаден на кръста от Христос, Който в плътта Си премахна закона на заповедите и предписанията—стих. 21, 13-15; Еф. 2:15.
 2. Това ново дете, новият човек, беше новороден от Отца с възкръсналия Христос в Неговото възкресение и се роди от Духа в духа на вярващите—1 Петр. 1:3; Римл. 1:4; Йн. 3:6б.
 3. Първата група Христови вярващи, които скърбяха за напускането на Христос чрез Неговата смърт, бяха раждащата жена, а Христос, Който се завърна във възкресението, беше новороденото бебе като новият човек—16:20-22; Кол. 3:10-11.

КОНСПЕКТИ ЗА ОБУЧЕНИЕТО

4. Вярващите обличат новия човек, като се обновяват в духа на ума си за завършването на Тялото Христово—Еф. 4:23-24.

IV. Да пребъдваме в Христос като в свое обиталище и да Му позволяваме да пребъдва в нас като Свое обиталище, означава да живеем в реалността на вселенското инкорпориране на преминалия през процес и завършен Триединен Бог с изкупените и новородени вярващи—Йн. 14:2, 10-11, 17, 20, 23:

- А. Да пребъдваме в Христос, за да може Той да пребъдва в нас, означава да живеем в Христос и да Го приемаме като всичко за нас; най-възвишеното и пълно преживяване на Христос е да Го приемаме като наше жилище, като наше вечно обиталище—Пс. 90:1; 91:1, 9; Йн. 15:4-5; Откр. 21:22.
- В. Ние пребъдваме в Христос, като Го обичаме, за да може Той да пребъдва в нас—Йн. 14:21, 23:
 1. Когато обичаме Господа с първата любов, ние Му даваме първото място във всичко и се инкорпорираме в Триединния Бог, за да бъдем Негово обиталище—Откр. 2:4-5; Кол. 1:18б; Йн. 14:21, 23; Еф. 3:16-17; вж. Пс. 27:4.
 2. Когато обичаме Господ Исус, Той ни се явява и Отец идва с Него, за да си направят обиталище с нас за наше наслаждение; това обиталище е взаимно—в него Триединният Бог обитава в нас и ние обитаваме в Него—Йн. 14:23.
 3. Колкото повече обичаме Господа, толкова повече ще имаме Неговото присъствие, а колкото повече пребъдваме в Неговото присъствие, толкова повече ще се наслаждаваме на всичко, което Той представлява за нас; Господното възстановяване е възстановява на любовта към Господ Исус—1 Кор. 2:9-10; Еф. 6:24.
- В. Ние пребъдваме в Христос, за да може Той да пребъдва в нас, като се занимаваме с постоянното слово в Писанията, което е извън нас, и с настоящото слово като Духа, което е в нас—Йн. 5:39-40; 6:63; 2 Кор. 3:6; Откр. 2:7:
 1. Чрез външното, писано слово ние получаваме обяснението, определението и изражението на тайнствения Господ, а чрез вътрешното, живо слово ние получаваме преживяването на пребъдващия Христос и присъствието на практическия Господ—Еф. 5:26; 6:17-18.
 2. Ако пребъдваме в постоянното и писано слово на Господа, Неговите моментални и живи думи ще пребъдват в нас—Йн. 8:31; 15:7; 1 Йн. 2:14.
 3. По този начин се вкореняваме в Христос като нашата почва, нашата земя, и даваме плод нагоре за прослава на Отца—4 Царе 19:30; Ис. 37:31; Йн. 15:7-8.

БОЖЕСТВЕНОЧОВЕШКОТО ИНКОРПОРИРАНЕ

4. Ние пребъдваме в Него и Неговите думи пребъдват в нас, за да можем да говорим в Него и Той да говори в нас за вграждането на Бога в човека и на човека в Бога—7-ми стих; 2 Кор. 2:17; 13:3; 1 Кор. 14:4б.
5. Всяка сутрин трябва да се освещаваме, като се докосваме до Словото и позволяваме на Духа да ни докосва, за да излизаме от себе си, от старото си жилище, и да влизаме в Триединния Бог, в новото си жилище, мястото на взаимоприсъственото единство на Триединния Бог—Йн. 17:17, 21; Еф. 5:26.

V. Новият Ерусалим е окончателното инкорпорирание на преминалия през процес и завършен Триединен Бог с новородената, осветена, обновена, преобразена, съобразена и прославена църква—Откр. 21:3, 22:

- A. Новият Ерусалим е една корпоративна личност, един корпоративен, голям Богочовек; тази корпоративна личност е една двойка—преминалият през процес Триединен Бог, оженен за преобразения тричастен човек; това е съединяването, сливането и инкорпориранието на Духа и невестата и превръщането им в една същност—22:17а.
- Б. Бог е трима—Отец, Синът и Духът—една корпоративна личност; ние, милионите вярващи, също сме една корпоративна личност; сега тези две личности се намират една в друга—Йн. 14:20-21; 15:5; 1 Йн. 4:15-16.
- В. Ние сме Божията скиния като обиталище на Бога, а Бог е нашият храм като наше обиталище—взаимното обиталище на Бога и човека—Откр. 21:2-3, 22-23; Пс. 90:1; 27:4; Втзк. 33:27.
- Г. Новият Ерусалим е Божията скиния, а центърът на скинията е Христос като скритата манна; за да можем да бъдем инкорпорирани в това вселенско, божественочовешко инкорпорирание, във взаимното обиталище на Бога и човека, трябва да се храним с Христос като скритата манна—Откр. 21:3; Изх. 16:32-34; Евр. 9:4; Откр. 2:17:
 1. Христос, като скритата манна, се намира в Бог Отец, като златната стомна; Отец е в Христос като Ковчега с Неговите две природи, божествена и човешка; а Христос, като обиталището на Духа, живее в нашия новороден дух, за да бъде реалността на Пресвящото място—това означава, че Синът е в Отца, че Отец е в Сина и че Синът, като Духът, е реалността на Пресвящото място.
 2. Не бива да бъдем свързани със света—трябва да се инкорпорираме в Новия Ерусалим, като ядем Христос като скритата манна; когато се храним с Него, ние живеем чрез Него в това голямо инкорпорирание, което днес е корпоративното Тяло Христос и което в крайна сметка получава завършеността си в Новия Ерусалим.

КОНСПЕКТИ ЗА ОБУЧЕНИЕТО

3. Святият град, Новият Ерусалим, е целта на Божията вечна икономика; уникалният Бог в крайна сметка се уголемява и се превръща в един град за Своето вечно уголемяване и вечно изражение като едно голямо божественочовешко, вселенско инкорпориране.